

Forflag ligesaa vel som den bestaaende Lovgivning er Noget, der ikke kan overholdes; og jeg troer, at den ærede Justitsminister vil sande mine Ord, og vistnok selv ved mange Leiligheder har havt Leilighed til at afgjøre Tilfælde, der vare indtraadte saaledes, at han maatte see igjennem Fingre med, hvad der var passeret, fordi de tilstedeværende Omstændigheder virkelig i hoi Grad eller aldeles afgjørende talte for, at Tiltale ikke skulde finde Sted. Saadanne Tilfælde vil der vistnok være mange af, og det vil ofte være saaledes, at Folk ere aldeles uskyldige, idet de ikke kjende Forordningens Bud. Det er saaledes ofte Tilfældet, at man har havt smaa Selfaber og Baller i Husene Løverdags Aften, idet man ikke har kjendt Bestemmelserne derimod. Man kan svare, at Vedkommende skulle kjende Loven, naar de leve i Landet. Ja, det er ganske vist; men Nogle ere blevne haardt straffede, Andre ere slupne fri, og det grunder sig paa, at Spioner og Angivere ikke have været i Nærheden. Jeg kan altsaa ikke, uagtet dette Lovforslag vistnok i sin forkortede Skikkelse er en heel Deel correctere og mere forstaaeligt end den bestaaende Helligdagsanordning, stemme for § 3 eller for andre Bestemmelser i dette Forflag, med mindre der skeer saadanne Forandringer, hvis det skal blive til Lov, at den frie Virksomhed i mange forskjellige Tilfælde, som jeg nærmere skal tillade mig at kalde tilbage i Grundringen og eftersee, ikke skal blive standset, ligesaa lidt som ved de enkelte Undtagelser med Hensyn til Apothekere og andre Næringsbrugere, der nu finde Sted.

Andræ: Jeg ønsker ikke, idetmindste ikke paa Sagens nærværende Stadium, at udtale mig om selve Loven; men der er en Uttring af den høitærede Justitsminister, som giver mig Anledning til at begjære Ordet, en Uttring, der er forekommen mig uforstaaelig, og som jeg vel derfor tør formode, heller ikke ganske er bleven forstaaet af flere Andre af Thingets Medlemmer. Den høitærede Minister fandt nemlig blandt de forskjellige Banskfeligheder, der kunne være forbundne med at ophøje det nærværende Lovforslag i den Form, det i det andet Thing har modtaget, til Lov, ogsaa en Banskfelighed i § 9, paa hvilken det forekommer mig, at den høitærede Minister lagde en

ikke ringe Vægt. Der er nemlig i § 9 — udtaltes det af den høitærede Minister — givet en Fortolkning af Grundlovens Ord, og det skulde ikke kunne gaae an at give en saadan i nogen almindelig Lov. Det er dette, som jeg ikke har kunnet forstaae, og som jeg meget kunde ønske, at Ministeren noget nærmere vilde forklare. Det er dog ikke muligt for den lovgivende Magt at undgaae næsten daglig, saa at sige, at komme til at fortolke Grundloven; thi, da en Grundlov, især en saadan som den, vi have, indeholder Meget af almindelige Regler, som paa mangfoldige Puncter maa komme til at berøre Lovgivningsmagten, saa ligger jo netop deri en Nødvendighed for Lovgivningsmagten til at maatte komme til at fortolke Grundloven, hvergang den giver Love, som berøre et saadant Gebeet. Vi behøve ikke engang at gaae til den lovgivende Magt i det Hele for at see en saadan Nødvendighed med Hensyn til Grundlovens Fortolkning at være tilstede, og for at see, at denne Fortolkningsvirksomhed saa at sige daglig udøves og maa udøves saaledes af de enkelte Dele af den lovgivende Magt. Til Exempel har jo dette Thing maattet vedtage en Forretningsorden, og denne Forretningsorden kommer jo til at berøre mangfoldige Puncter, som i Grundloven ere berørte, eller med Hensyn til hvilke der i Grundloven er givet Regler. Jeg skal blot nævne et eneste saadant Exempel, som just nu falder mig ind. Der staaer saaledes i Grundlovens § 66: „Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hører, med dettes Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom æske Ministrenes Forklaring“; det er den saakaldte Interpellationsret, der i denne Paragraph omhandles. Der er imidlertid et tvetydigt Udtryk i Paragraphen, nemlig at det er med Thingets Samtykke, at offentlige Anliggender kunne bringes under Forhandling. Skal nu dette forstaaes saaledes, at Thinget er nødsaget til først at forhandle om, hvorvidt et vist givet Anliggende maa bringes frem, og dernæst tvinges til explicite at give sit Samtykke til en saadan Frembringelse? Det vil være Enhver, der har været Medlem af den Rigsdag, der først kom sammen, bekendt, at der virkelig var forskjellige Menin-